

Čís. 15633.**K § 47 úraz. zák.****Předpis § 1 zák. čís. 27/69 ř. z. nepřichází při postižním nároku podle § 47 úraz. zák. v úvahu.**

(Rozh. ze dne 26. listopadu 1936, Rv II 670/34.)

Žalující pojišťovna se domáhá podle § 47 úraz. zák. na žalované společnosti náhrady nákladů, jež jí vznikly usmrcením jejího člena při železničním neštěstí na dráze provozované žalovanou. Prvý soud uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Nejvyšší soud odůvodnil v rozhodnutí Sb. n. s. čís. 12647, k němuž se pro stručnost odkazuje, zásadu, že postižní nárok úrazové dělnické pojišťovny (§ 47 úraz. zák.) vzniká jen, přivodila-li třetí osoba podnikový úraz úmyslně nebo dala-li k němu podnět zaviněním, že však jest vyloučen ve všech ostatních případech, kde podle předpisů občanského zákona nastává ručení bez zavinění a kde jde jen o ručení za výsledek. Nejvyšší soud nemá důvodu, aby se v souzené věci odchýlil od této ustálené judikatury. Nějaké zvláštní zavinění žalované žalobkyně ani netvrdila, neboť přednesla jen, že smrtelný úraz zavinil posunovač žalované, že ten byl též trestně odsouzen pro přečin podle § 337 tr. z., avšak netvrdila, že se žalovaná dopustila nedopatření (zavinění) při ustanovení nebo podržení tohoto posunovače ve svých službách (culpa in eligendo) nebo jiného zavinění. Nebylo-li tohoto předpokladu, nelze žalobní nárok opřít o pouhou skutečnost, že žalobkyně použila nezdatné osoby k obstarávání svých věcí (§ 1315 obč. zák.), neboť při ručení podle § 1315 obč. zák. nejde o ručení za zavinění, nýbrž o ručení za výsledek (sr. Sb. n. s. čís. 12647), které však nemůže býti podkladem pro postižní nárok úrazové pojišťovny dělnické podle § 1 zákona ze dne 5. března 1869 č. 27 ř. z. Ani ustanovení § 1 zákona ze dne 5. března 1869 č. 27 ř. z. nepřichází při postižním nároku úrazové pojišťovny dělnické podle § 47 úraz. zákona v úvahu, poněvadž toto zákonné ustanovení předpokládá, že úraz, který se stal událostí v dopravě, nejsou-li tu vyvíňovací důvody podle § 2 citovaného zákona, zavinila železnice, jest to tedy ručení ex lege, a nemusí tu býti zavinění železnice, které v souzeném případě nebylo ani tvrzeno. Nedovozuje tedy žalobkyně postižní nárok ze zavinění žalované samé a nemá proto žalobní nárok opory v předpisu § 47 úraz. zákona.

Čís. 15634.**K výkladu § 1041 obč. zák.**

Předpokladem tohoto předpisu jest, že bylo upotřebeno cizí věci k užítku jiného, při čemž ten, kdo byl tím na svém majetku zkrácen,